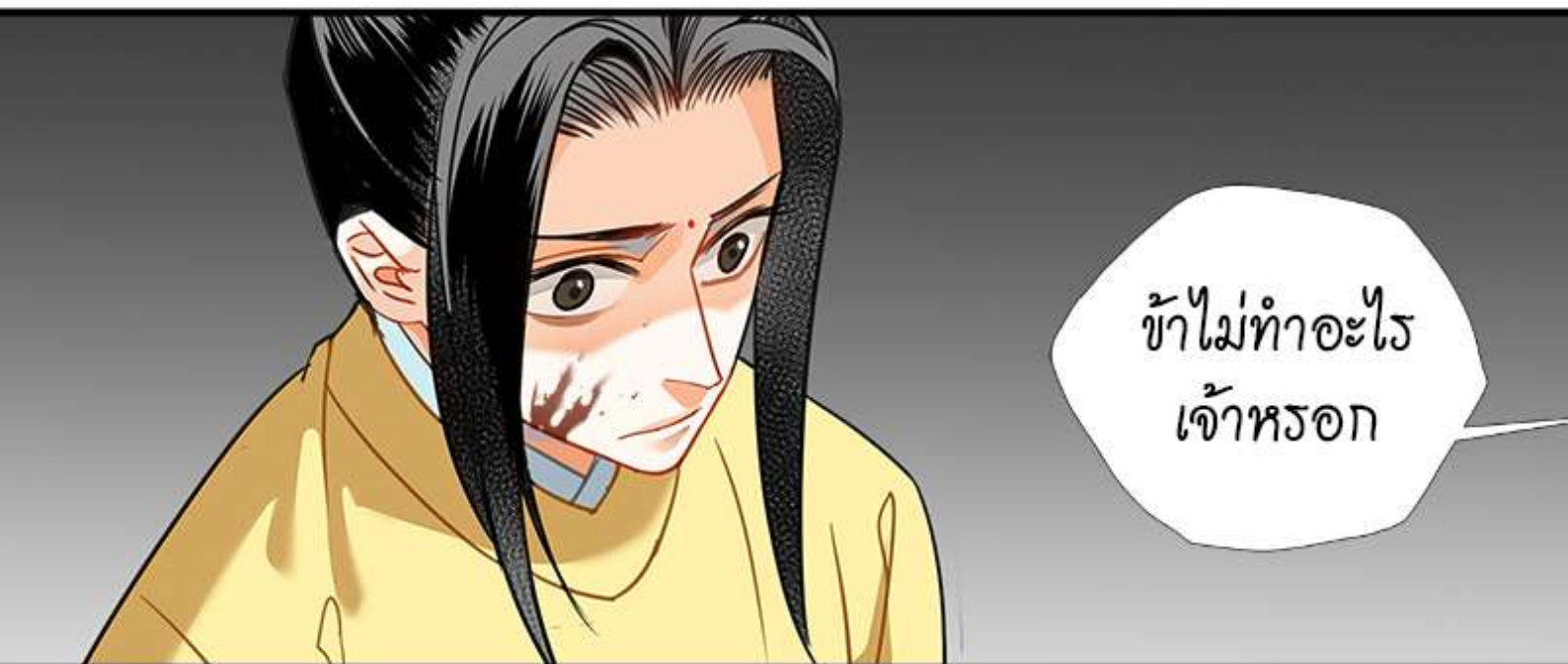

ข้าไม่ทำอะไร
เจ้าหรอก

เจ้าไปสารภาพกับตระกูลจัน
ที่หลานหญิงด้วยตัวเองเถอะ
ไปรับโทษที่สมควรจะได้รับเสีย

แต่เจ้ากำลัง
เดินทางผิดอยู่

ท่านจะส่งข้า
ไปตาย...

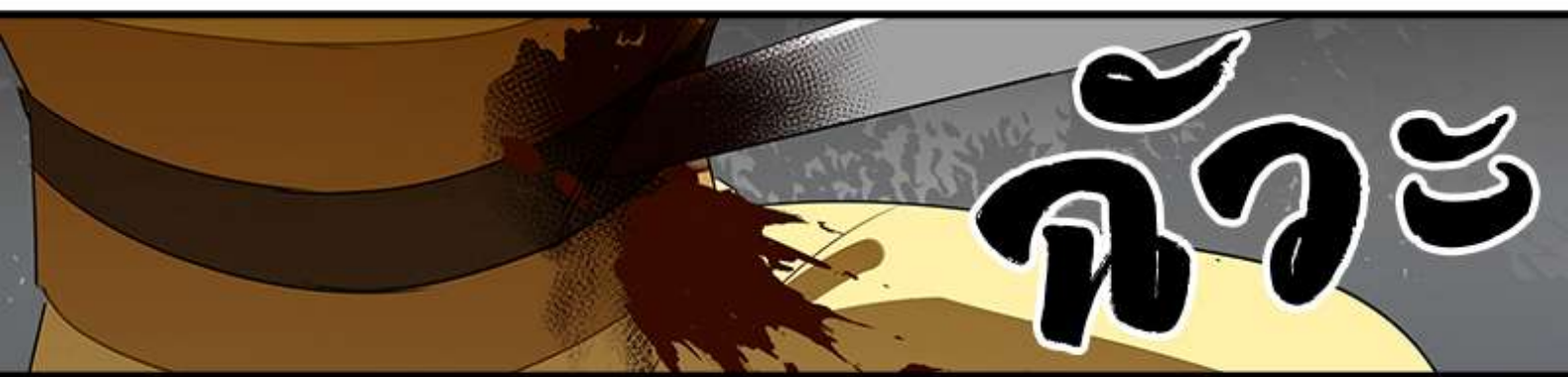
ท่านพ่อของข้า
ยังไม่ได้พบข้าเลย

ถ้าหากที่เจ้าพูด
เป็นความจริง

ดัดใจไปมา

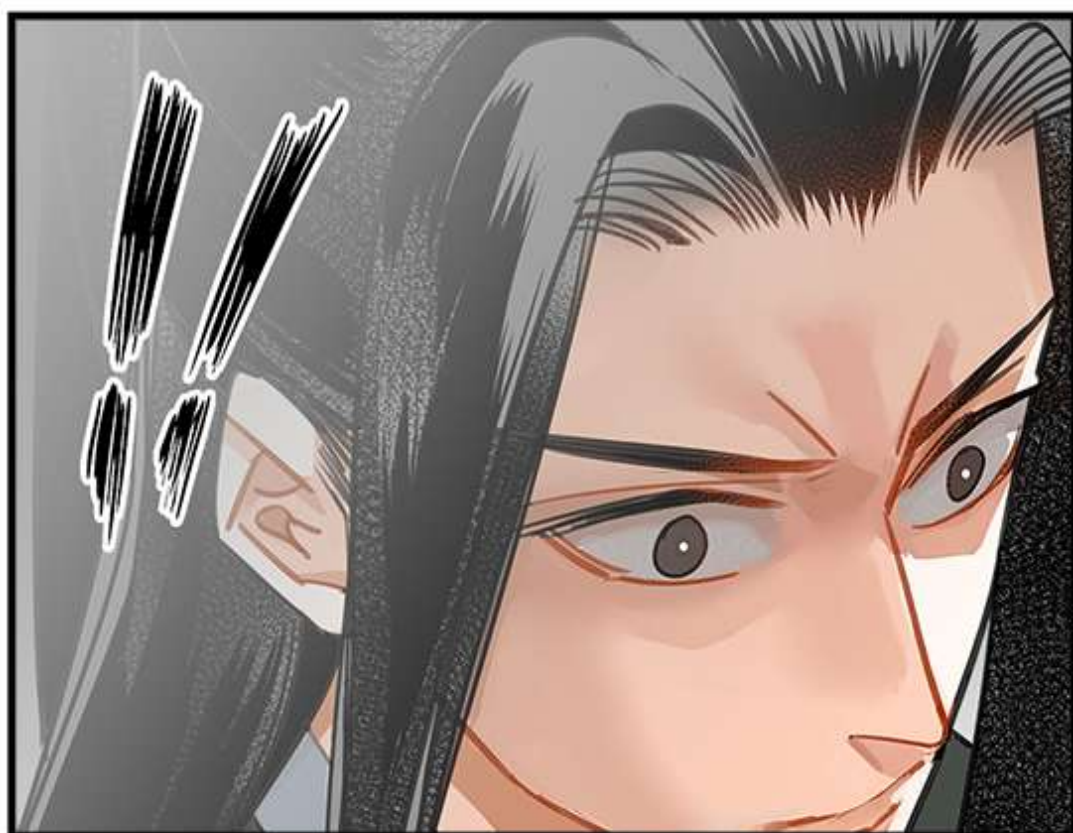

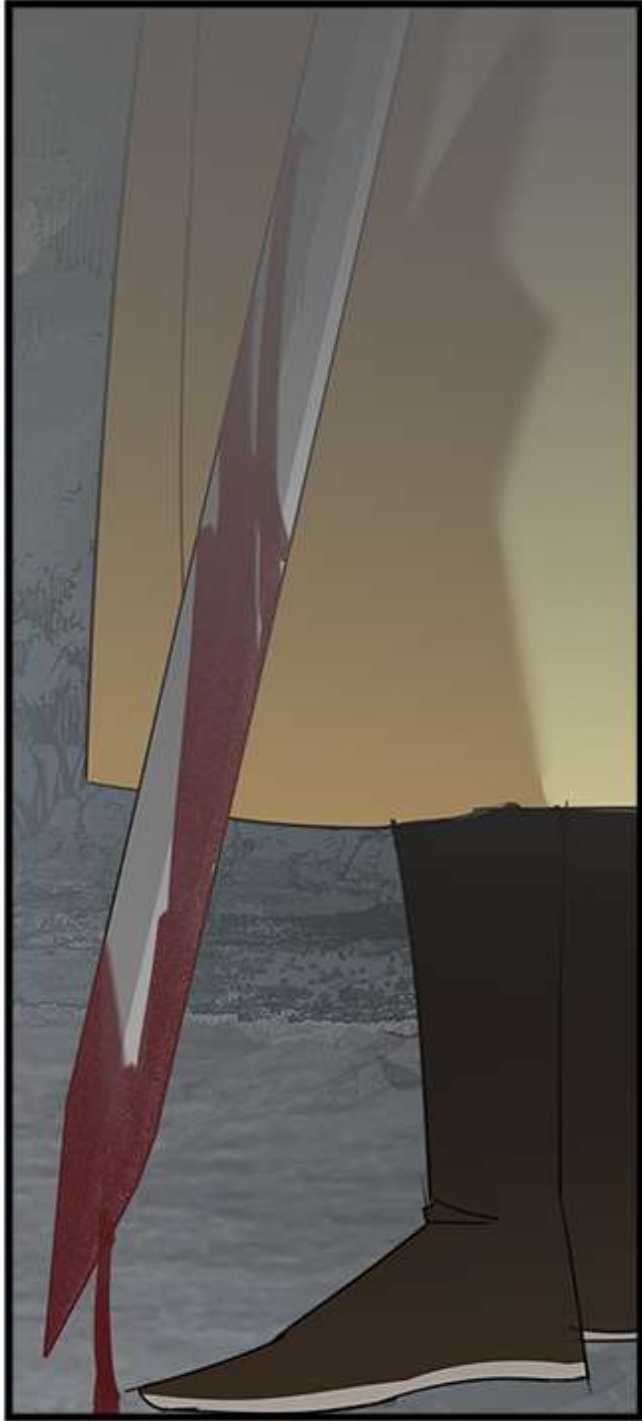

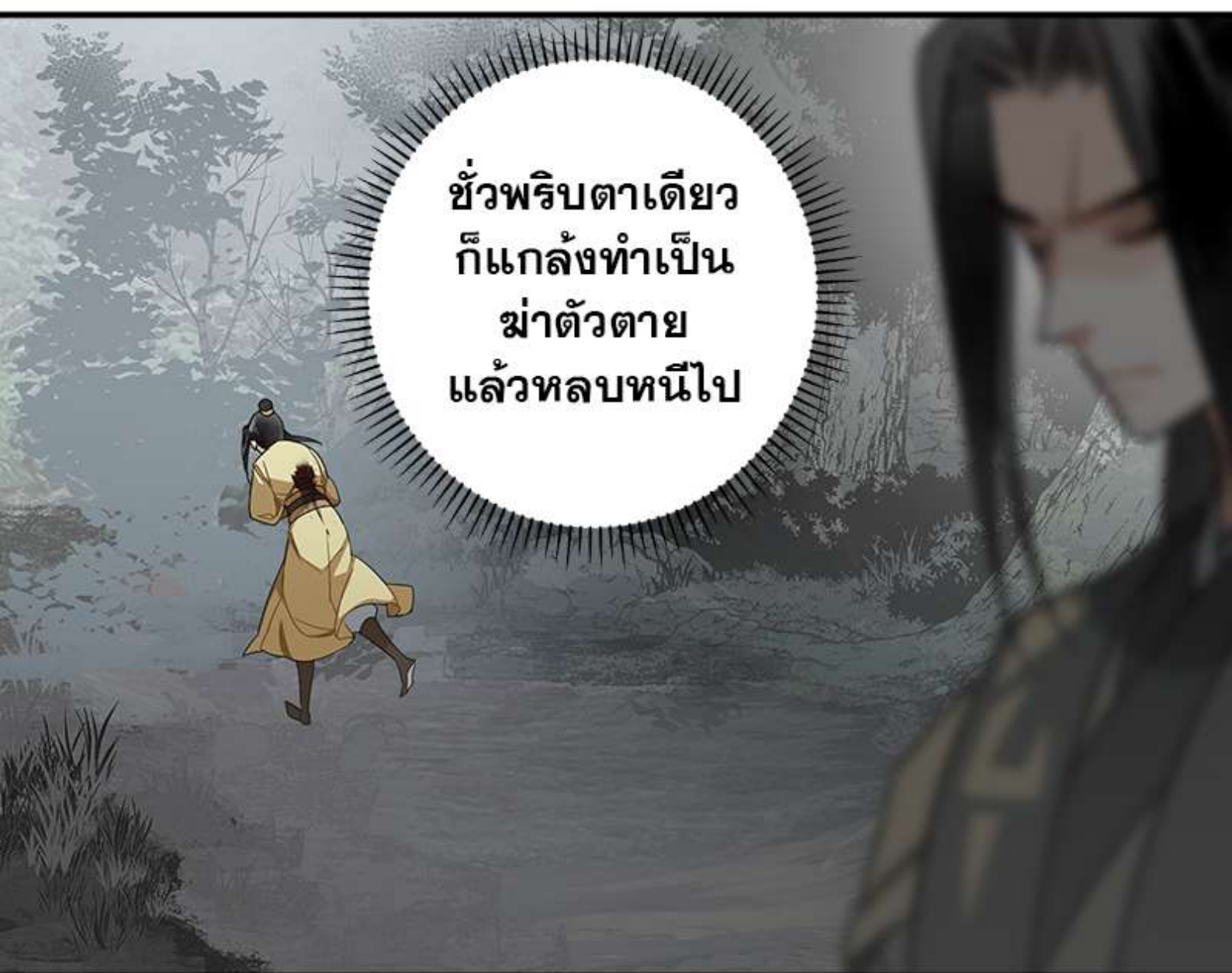

ด้วยเหตุนี้เนี่ยหมิงเจวีย
เลยฉุนเฉียวเป็นอย่างมากยิ่ง
ในระหว่างการต่อสู้กับนักพรต
จากตระกูลเวินก็มีท่าที่เกรี้ยวกราด

เดิมที
เนี่ยหมิงเจวีย
ก็ไม่ได้สนิท
กับใคร

เลยง่ายมาก
ที่จะเชื่อใจลูกน้อง
ที่มีความสามารถ

คนเรารู้หน้าไม่รู้ใจ
ไม่แปลกหรอกที่เขาจะมี
ท่าที่รุนแรงขนาดนี้

ไม่กี่วันต่อมา หลานซีเฉินได้
ตามมาสืบพบ แต่ความโกรธกริ้ว
ของเขาก็ก็น่ากลัวไป

พี่หมิงเจวี่ยโมโหขนาดนี้
แล้วเมิ่งเหยาละ? ทำไมไม่มา
ช่วยดับอารมณ์โกรธกัน?

อย่าเอ่ยถึงเขา!

เนี่ยหมิงเจวี่ย
เล่าให้หลานซีเฉินฟัง
ว่าเจิงเหยาได้หนีไป

วามั่งเฒ่า เฒ่าเฒ่า
เหมือนครั้งก่อน

เป็นไปได้อย่างไร?
มีเรื่องเข้าใจผิดกันหรือไม่?

โดนข้าจับได้
คาหนังคาเขา ยังมี
อะไรให้เข้าใจผิดอีก
อย่างนั้นรี?

ทางที่ดีก็
อย่าให้ข้าจับได้

ไม่อย่างนั้น
เขาจะต้องสังเวยชีวิต
ให้กับกระบี่ของข้า!

ว่ากันว่า ในสองสามปีที่ผ่านมา
เมืองเหยราวกับหายสาบสูญไป
ไม่เหลือแม้แต่ร่องรอยใดๆ